

gewoon hier OP Het Balkon

ZIJN markante VERSCHIJNING. DIE SONORE Basstem

die - als het NODIG IS - DOOR ZIJN werkkamer DENDERT. en wat goed opvalt als je hem

'Live' meemaakt, **DE HANDGEBAREN.** onmiskenbaar IVO opstELten.

Tekst: Harold Joëls
Fotografie: Enith Stenhuis

Alles uit de kast voor dit verhaal. Zo'n kans krijg je niet meer. Ook heel Rotterdams, toch? En het oog wil ook wat, dus hoe kunnen we nu de vertrekkende burgervader van de Maasstad op een originele en tegelijk zakelijke wijze portretteren? "Je hebt wel lef als je dat durft," zei de conciërge nog van basisschool de Maasoever, "maar natuurlijk mag je ze lenen."

De secretaresses in de kamer links zijn al druk in de weer. Het is even voor negenen als Opstelten polshoogte komt nemen bij de dames. Nieuwsgierig kijkt hij ook even de wachtkamer in. Zijn woordvoerder die intussen ook is gearriveerd deelt ons mee dat BNR en het NOS-journaal er noodzakelijkerwijs even tussendoor komen. "De actualiteit," verontschuldigt hij zich. "En trou-

wens, ik zou dat niet doen," zegt hij hoofdwijzend richting ons bontkleurige foto-idee. We zetten ze snel uit het zicht, onder de kapstok.

GEEN GEKKIGHEID

We krijgen het sein dat we naar binnen mogen. Het eerste bureau dat ik zie in mijn leven waar geen computer staat. Een kolossaal bureau, vol stapels papier en opengeslagen documenten en waarachter de eerste vijf minuten van het gesprek de burgermeester nog bezig lijkt om voorbereidingen te treffen voor de twee aangekondigde interrupties met de radio en de televisie. Hij blijkt de aandacht perfect te kunnen verdelen, als hij al snel van wal steekt: "Mijn vader was bankier. Mijn moeder was... mijn moeder. Ze was wel mensendieck, maar heeft niet gewerkt. Ze zorgde goed voor ons."

In zijn jeugdijaren was hij al actief in besturen. Hij tenniste en hockeyde graag en hield van de activiteiten er omheen. Hij genoot van de gezelligheid en feestjes. "Ik was ondeugend. Geen gekkigheid, gewoon zoals dat hoorde op die leeftijd."

NOG VOL ERIN

Tijdens zijn rechtenstudie wilde hij al burgemeester worden. "Mijn vrienden kozen voor het bedrijfsleven, de advocatuur of een medicijnenstudie. Ik wilde met mensen bezig zijn, verlangde veelzijdigheid en zocht een politieke dimensie. Ik heb toen mijn keuzevakken daar op afgestemd. Men vond dat opmerkelijk." Op z'n achtentwintigste mocht Ivo Opstelten in Vlaardingen de tas van de burgemeester vasthouden. Twee jaar later werd hij zelf eerste burger van het Drentse Dalen. Daarna volgden benoemingen in Doorn en Delfzijl. Na vijf jaar topambtenaar op Binnenlandse Zaken te zijn geweest, werd hij eerste burger van Utrecht en in 1999 in het -->

voorheen 'rode bolwerk' Rotterdam. "Mentaal ben ik nog helemaal niet met mijn afscheid bezig. Ik ben nog full screen in charge. Ik moet nog tweeën-eenhalf maand."

Hoogtepunten en mindere zaken kan de rasbestuurder eigenlijk niet een, twee, drie benoemen. "Ik heb een heleboel markante dingen meegemaakt. Het is een voorrecht om op deze stoel te zitten. Ik ben geboren in Rotterdam, mijn vrouw ook. Het is mooier dan ministerschap. Het is veelomvattend en je ziet direct effect van wat je doet. Je staat gewoon in de straat waar het gebeurt. Elke dag ga ik met plezier naar mijn werk. Ook al zijn het zware dossiers. Ik hou van de uitdaging om met een zware positie geconfronteerd te worden en daar dan weer een oplossing voor te vinden. Maar ook de werkbezoeken, de ontmoetingen met mensen, de media te woord staan, openingen bijwonen, de telefoontjes, correspondentie en emails. Het hoort er allemaal bij. Het is onderdeel van het totaalfunctioneren van een burgemeester."

BIJ DE TIJD

Aantrekkelijker ondernemen gaat volgens hem naast minder regels en minder administratieve lasten gepaard met scherpe digitalisering. "Mijn eigen computer? Oh, die staat bij mijn secretaresse. Ik heb een telefoon met alles erop en eraan. Ik hou van sms'en, dat vind ik leuker dan die emails. Sms is makkelijker. Niet de hele dag, maar even een kort berichtje: ja en nee..."

Dan gaat de telefoon. Het is BNR dat graag een reactie wil op het vandaag door de Nationale ombudsman uitgebrachte rapport waarin het politie-optreden bij Feyenoord-Ajax in 2006 wordt bekritiseerd. Het aantal aanhoudingen, 800, was volgens de Ombudsman onnodig hoog en de behandeling van de supporters was ernstig onder de maat. "Schaamt u zich?", klinkt er vanuit de studio waarop de burgemeester in een paar loepzuivere zinnen laat weten dat er zorgvuldig, afgewogen en goed voorbereid is opgetreden en de doelstelling, namelijk de openbare orde handhaven, is gehaald. Geen reden

tot schaamte. Excuses? Geen denken aan. Als de radiopresentator het vuur nogmaals aan de schenen van de burgemeester legt, zet Opstelten even subtiel zijn woorden kracht bij door volumineus te imponeren en te eindigen met een glimlach in de stem. BNR kiest eieren voor zijn geld.

ik - even nieuwsgierig - een opmerking plaats over zijn hand- en armgebaren. "Daar hoeft ik niet over na te denken. Er gaat niet bij mij een knopje om van: ik moet nu mijn rechterhand uitsteken," grapt hij.

REDELIJKE ONGEVOELIGHEID

Refererend aan een uitzending van

politicus, je niet laten beïnvloeden. Dat is makkelijker gezegd dan gedaan. Besturen blijft mensenwerk. Dat hoort bij een dynamische democratie. Dat is niet in regeltjes te vangen, dat is in kwaliteit te vangen. Het gaat om bestuurders en politici die dat soort geweld kunnen weerstaan en daar doorheen kunnen prikken. Ik kan dat wel. Ik ben redelijk ongevoelig voor dat soort zaken."

"De essentie van het leven? Dat je van je carrière iets buitengewoons maakt. Ik zeg altijd: meer zit er gewoon niet in, zo ben ik, ik geef me volledig." Als we besluiten om dan maar op te biechten wat we onder de kapstok hebben geparkeerd als idee voor een buitengewone foto bij het artikel, slaakt de burgemeester een zucht, laat zich achterover in z'n stoel glijden, vouwt z'n handen in elkaar en tuurt naar het plafond. "Ik heb wel eens een dansje gedaan, maar geen verkleedpartijen of rare fratsen meer," antwoordt hij, "gewoon hier, op het balkon." Zo heerlijk Rotterdams. We zullen hem missen.

"mentaal BEN IK NOG HELEMAAL NIET MET MIJN AFSCHEID BEZIG. IK BEN NOG FULL SCREEN IN CHARGE."

Het NOS-journaal volgt direct erna. De burgervader kent het klappen van de zweep: "Zit mijn haar goed?" De journalisten knikken en stellen dezelfde vraag waarop ze het antwoord al weten: "Excuses?" Opstelten acteert bekwaam. Argumentatie, intonatie en - impone- rend - de non-verbale communicatie idem als bij BNR. Punt gemaakt, einde discussie. Ontspannen loopt hij weer met me mee richting zijn werkkamer als

Zembla vraag ik Opstelten naar zijn mening over lobbyisten in de politiek en de invloed van het bedrijfsleven in bestuurlijke zin. "Dit is van alle eeuwen," reageert hij laconiek. "Je hebt altijd mensen die voor hun zaak opkomen, of een bepaalde zaak hebben, zoals advocaten, accountants, consultants en lobbyisten. Ik heb er niet zoveel op tegen als iemand zijn zaak goed verdedigt. Alleen moet je als bestuurder en als

